

сник сазове скупштину ради доношења аката из става 1. овог члана.

(5) Послове из надлежности скупштине једночланог акционарског друштва, односно једночланог друштва са ограниченом одговорношћу врши законом овлашћени представник јединице локалне самоуправе.

(6) У осталим акционарским друштвима и друштвима са ограниченом одговорношћу, јединицу локалне самоуправе у скупштини друштва заступа законом овлашћени представник јединице локалне самоуправе или лице које он овласти.

Члан 6.

(1) У предузећу из члана 5. став 1. овог закона, у којем није утврђена вриједност државног капитала према почетном билансу стања, а на којем се право својине преноси на јединице локалне самоуправе, вриједност државног капитала утврђује се рјешењем Инвестиционо-развојне банке Републике Српске а.д. Бања Лука (у даљем тексту: Банка) на основу посљедњих годишњих финансијских извјештаја.

(2) У поступку утврђивања вриједности државног капитала из става 1. овог члана, надлежни орган јединице локалне самоуправе има право да затражи ревизију финансијских извјештаја или процену вриједности капитала.

Члан 7.

(1) Јединица локалне самоуправе може да располаже капиталом на којем се пренесе право својине у складу са овим законом, под условом да се њено учешће у основном капиталу предузећа не смањи испод 51%.

(2) У предузећу у чијем је основном капиталу учешће јединице локалне самоуправе након преноса права својине у складу са овим законом мање од 51%, јединица локалне самоуправе може да располаже пренесеним капиталом под условом да се њено учешће у основном капиталу предузећа не смањи испод 26%.

(3) Учешће јединице локалне самоуправе у основном капиталу предузећа не може се смањити по било којем основу испод процената наведених у ст. 1. и 2. овог члана.

Члан 8.

(1) Приликом уписа преноса права својине на акцијама у Централном регистру хартија од вриједности а.д. Бања Лука (у даљем тексту: Централни регистар) са Републике на јединицу локалне самоуправе, Централни регистар ће по службеној дужности уписати забрану права располагања на пренесеним акцијама, до процената који су наведени у члану 7. ст. 1. и 2. овог закона.

(2) Приликом уписа преноса права својине на удјелу у судском регистру са Републике на јединицу локалне самоуправе, регистарски суд ће по службеној дужности уписати забрану права располагања на пренесеном удјелу до процената који су наведени у члану 7. ст. 1. и 2. овог закона.

Члан 9.

Предузеће је дужно да, у року од три дана од окончања поступка код надлежних јавних регистара, обавијести Банку о преносу права својине на капиталу из члана 3. овог закона на јединице локалне самоуправе.

Члан 10.

(1) Даном уписа преноса права својине на акцијама у Централни регистар, односно даном уписа преноса права својине на удјелу у судски регистар пренесене акције, односно удио, искњижавају се из имовине Акцијског фонда.

(2) Након уписа преноса својине из става 1. овог члана, Влада ће разријешити дужности именоване представнике државног капитала у скупштинама акционара предузећа.

(3) Надлежни органи предузећа могу да донесу одлуку о разрјешењу чланова органа предузећа који су предложени и изабрани као представници државног капитала и прије истека мандата на који су изабрани.

Члан 11.

(1) Након истека рока из члана 5. став 1. овог закона, Банка је дужна, у року од 30 дана, да покрене поступак смањења основног капитала Акцијског фонда по основу преноса права својине на капиталу из члана 3. овог закона на јединице локалне самоуправе.

(2) Одлука о смањењу основног капитала објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске" и једном дневном листу доступном на територији Републике, два пута у размаку од 15 дана, са позивом повјериоцима да пријаве своја потраживања у року од десет дана од дана другог објављивања.

Члан 12.

Надзор над примјеном овог закона вршиће Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију, Министарство саобраћаја и веза и Министарство управе и локалне самоуправе.

Члан 13.

Овај закон објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске", а ступа на снагу 1. јануара 2011. године.

Број: 01-657/10
11. маја 2010. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

854

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПРЕДМЕТИМА ОПШТЕ УПОТРЕБЕ

Проглашавам Закон о предметима опште употребе, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет седмој сједници, одржаној 11., 12. и 13. маја 2010. године - а Вијеће народа 21. маја 2010. године потврдило да усвојеним Законом о предметима опште употребе није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-524/10
25. маја 2010. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Академик др **Рајко Кузмановић**, с.р.

ЗАКОН

О ПРЕДМЕТИМА ОПШТЕ УПОТРЕБЕ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(1) Овим законом се, у сврху заштите здравља људи и животне средине, уређују услови које у погледу безбједности морају испуњавати предмети опште употребе који се производе или увозе ради стављања на тржиште, обављање дјелатности производње и стављања на тржиште предмета опште употребе, рекламирање, здравствени надзор и друга питања у вези са предметима опште употребе.

(2) Одредбе овог закона односе се и на сировине и адитиве у производњи предмета опште употребе.

Члан 2.

Поједини изрази који се користе у овом закону имају сљедеће значење:

а) предмети опште употребе су:

- 1) материјали и предмети који долазе у непосредан додир са храном,
- 2) предмети широке потрошње,
- 3) дјечије играчке,
- 4) детерџенти;

б) производ означава било који производ који је намијењен потрошачима, било да је нов, коришћен или прерађен;

в) безбједан производ означава производ који под нормалним условима употребе уз захтијevano одржавање не представља било какву опасност или само минимум опасности, која је у складу са употребом тог производа, узимајући у обзир карактеристике производа, утицај на друге производе, обиљежавање, упозорења или упутства за његову употребу или информације које се тичу тог производа;

г) опасан производ је сваки производ који не испуњава дефиницију безбједног производа;

д) озбиљан ризик означава било коју озбиљну опасност, укључујући и оне видове опасности које нису тренутне, а захтијевају брзу интервенцију надлежних органа;

ђ) произвођач је правно или физичко лице (предузетник) које је регистровано за обављање дјелатности производње предмета опште употребе, које има сједиште у Републици Српској (у даљем тексту: Република);

е) дистрибутер је правно или физичко лице (предузетник) које се бави прометом предмета опште употребе у ланцу снабдијевања, која не смије имати утицај на безбједност производа;

ж) стављање производа на тржиште је превоз, складиштење, продаја, коришћење, односно употреба предмета опште употребе у пружању услуга, као и сваки други начин њиховог стављања на тржиште, укључујући увезене предмете опште употребе и предмете опште употребе намијењене за извоз;

з) повлачење производа подразумијева сваку мјеру којом се спречава дистрибуција или враћа опасан производ који је учињен доступним потрошачу и

и) стандард подразумијева стандард усвојен од европских тијела за стандардизацију објављен у Европској унији (ЕУ), стандард објављен у БиХ (БАС) и ISO стандард.

II - БЕЗБЈЕДНОСТ ПРЕДМЕТА ОПШТЕ УПОТРЕБЕ

Члан 3.

На тржиште се мора ставити безбједан предмет опште употребе.

Члан 4.

Под безбједним предметом опште употребе подразумијева се предмет опште употребе који у погледу декларације, сензорних својстава, састава, микробиолошке исправности, врсте и садржаја штетних и других материја не могу штетно утицати на здравље људи и животну средину.

Члан 5.

(1) Материјали и предмети који долазе у непосредан додир са храном су материјали од којих су израђени предмети опште употребе и предмети који долазе у непосредан додир са храном, као што су посуђе, прибор, опрема, уређаји и амбалажа која се користи у пословању с храном.

(2) Министар здравља и социјалне заштите (у даљем тексту: министар) ће донијети правилник о безбједности материјала и предмета из става 1. овог члана.

Члан 6.

(1) Предмети широке потрошње су посуђе, прибор, опрема и уређаји за производњу козметичких производа, амбалажа за предмете широке потрошње, козметички производи, средства за одржавање чистоће, дуван, дуванске прерађевине и прибор за пушење, као и предмети и средства која при коришћењу долазе у непосредан додир са кожом и слузницом.

(2) Министар доноси правилник о безбједности предмета широке потрошње из става 1. овог члана.

Члан 7.

(1) Дјечије играчке су сви производи или обликовани материјали намијењени за игру дјеце до 14 година старо-

сти и производи који могу доћи у додир са усном шупљином и кожом дјетета.

(2) Министар доноси правилник о безбједности дјечијих играчака.

Члан 8.

Детерцент је свака супстанца или препарат који садржи сапуне и/или друге сурфактанте (површински активне материје) и користи се за прање и чишћење, а која мора испуњавати услове у складу са законом који регулише област хемикалија.

Члан 9.

Предмет опште употребе сматра се да није безбједан ако:

а) су предмету опште употребе састав или сензорна својства због физичких, хемијских, микробиолошких или других процеса измијењени у мјери да није прикладан за употребу,

б) је по својој намјени, саставу, облику или начину израде и/или обраде опасан по здравље када се употребљава у сврху за коју је намијењен и на предвиђен начин,

в) садржи састојке и адитиве који нису допуштени или ако их садржи у недопуштеној количини, или ако су технолошки неправилно примиијењени,

г) садржи штетне микроорганизме или њихове производе или садржи микроорганизме и њихове производе у количинама већим од допуштених,

д) садржи штетне материје изнад допуштених количина,

ђ) садржи природне отровне материје у количинама штетним за здравље,

е) у додиру с храном или другим предметом опште употребе отпушта штетне материје у количинама већим од прописаних или материје које могу мијењати сензорна својства хране и/или предмета опште употребе или прелазе у количинама штетним за здравље,

ж) садрже радионуклиде изнад одређене границе или су озрачени изнад границе одређене прописима,

з) је механички загађен примјесамa које могу бити штетне за здравље људи или изазивају гађење и

и) нема декларацију или му је истекао рок употребе означен на декларацији и онај који нема податке о року употребе, а ради се о производу за који је то изричито прописано.

Члан 10.

(1) Лабораторијска испитивања безбједности предмета опште употребе могу обављати лабораторије овлашћене од стране Министарства (у даљем тексту: овлашћена лабораторија).

(2) Министар доноси рјешење о испуњености услова за обављање лабораторијских испитивања, против којег није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор.

(3) Рјешење из става 2. овог члана објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

(4) Министар доноси правилник о утврђивању услова у погледу кадра, простора и опреме које морају испуњавати овлашћене лабораторије.

Члан 11.

Накладу трошкова утврђивања безбједности предмета опште употребе који се производе или стављају на тржиште сноси произвођач или дистрибутер.

III - ПРОИЗВОДЊА И СТАВЉАЊЕ НА ТРЖИШТЕ

Члан 12.

(1) Произвођач је дужан, у оквиру своје дјелатности, упознати потрошача о битним информацијама о производу, ради информисања о ризику по здравље везаном за својство производа у предвиђеном року употребе.

(2) Информацију о ризику из става 1. овог члана произвођач је дужан дати када ти ризици нису директно видљиви без адекватних упозорења и ради предузимања мјера опреза код таквих ризика.

(3) Упозорења из ст. 1. и 2. овог члана не ослобађају произвођача од обавезе стављања на тржиште само безбједних производа, нити других обавеза прописаних овим или посебним законом.

Члан 13.

(1) За производњу предмета опште употребе могу се, у прописаним количинама, употребљавати само супстанце чија је употреба за ту сврху дозвољена у складу са добром произвођачком праксом, стандардима, овим законом и другим прописима.

(2) Састојци и адитиви који су додати предмету опште употребе морају бити наведени у декларацији.

Члан 14.

(1) Ако произвођач или дистрибутер сазна или оправдано посумња да предмет опште употребе који је произведен или стављен на тржиште није безбједан у складу овим законом, дужан је одмах да обустави производњу предмета опште употребе, односно повуче предмет опште употребе са тржишта и о томе обавијести здравствено-санитарну инспекцију.

(2) Обавеза из става 1. овог члана односи се и на овлашћену лабораторију која по сазнању околности, односно основане сумње из става 1. овог члана је обавезна о томе обавијести здравствено-санитарну инспекцију.

Члан 15.

(1) За обављање дјелатности производње и стављања на тржиште предмета опште употребе произвођач или дистрибутер мора имати грађевинске објекте који морају испуњавати санитарно-хигијенске услове.

(2) Произвођач који производи козметичке производе и средства за дезинфекцију, поред услова из става 1. овог члана, мора имати одговарајући број радника одговарајуће стручне спреме са завршеним првим циклусом студијског програма, под чијим се надзором обавља производња.

(3) Дистрибутер који се бави стављањем на тржиште козметичких производа мора имати посебан простор за складиштење који ће осигурати услове у погледу њихове безбједности.

(4) Министар доноси правилник о посебним условима за производњу и стављање на тржиште предмета опште употребе из ст. 1, 2. и 3. овог члана.

Члан 16.

(1) Код производње козметичких производа, лица која на својим радним мјестима долазе у непосредан додир са истим подлијежу здравственом надзору.

(2) Лица из става 1. овог члана дужна су да носе посебну радну одјећу и радну обућу којом се осигуравају сигурни услови производње, те да испуњавају друге услове у складу са законом.

(3) Радна одјећа и обућа лица из става 2. овог члана не смије се употребљавати изван радних просторија.

Члан 17.

(1) Произвођач или дистрибутер који производи или увози предмете опште употребе дужан је у овлашћеној лабораторији обављати лабораторијско испитивање у погледу безбједности производа и водити записнике о обављеним испитивањима.

(2) Произвођач који производи козметичке производе дужан је испитивати микробиолошку чистоћу у производњи.

Члан 18.

(1) Предмет опште употребе који се ставља на тржиште у Републици мора имати декларацију.

(2) Увезени предмет опште употребе мора имати увјерење (сертификат) о безбједности издато од стране надлежног органа земље извознице.

Члан 19.

Предмет опште употребе не може се ставити на тржиште ако:

а) састав не одговара декларацији,

б) је декларација непотпуна,

в) декларација није лако уочљива,

г) је амбалажа оштећена у мјери да не обезбјеђује здравствену исправност и

д) декларација није разумљива или није написана на језику који је у службеној употреби у Републици.

Члан 20.

Превоз предмета опште употребе мора се обављати на начин и под условима тако да не утиче на њихову безбједност.

IV - РЕКЛАМИРАЊЕ

Члан 21.

Рекламирање, давање препорука и савјета потрошачима о предметима опште употребе дозвољено је само за безбједне производе.

Члан 22.

(1) Забрањено је рекламирање предмета опште употребе на начин који би потрошаче могао довести у заблуду у погледу стварног састава, својства и намјене.

(2) Забрањено је приписивање и рекламирање љековитог својства предмету опште употребе.

(3) Забрањено је рекламирање прибора за пушење путем средстава јавног информисања, свих облика рекламе на јавним мјестима, објектима и средствима јавног превоза, путем књига, часописа, календара и одјевних предмета, наљепница, плаката и летака ако су те наљепнице, плакати и леци одвојени од амбалаже прибора за пушење.

(4) Забрана из става 3. овог члана не односи се на стручне књиге, часописе и друге стручне публикације, ако су намијењене искључиво произвођачима или продавачима тих производа.

V - ЗДРАВСТВЕНИ НАДЗОР

Члан 23.

(1) Предмети опште употребе који се стављају у промет у Републици подлијежу здравственом надзору.

(2) Осим надзора из става 1. овог члана, предмети опште употребе подлијежу и контроли квалитета.

Члан 24.

Здравствени надзор у складу са овим законом обухвата надзор над производњом и стављањем на тржиште предмета опште употребе.

Члан 25.

(1) Здравствени надзор над производњом обухвата унутрашњи и инспекцијски надзор.

(2) Надзор над стављањем на тржиште обухвата инспекцијски надзор.

Члан 26.

Унутрашњи надзор подразумева обавезу произвођача да:

а) води документацију о набавци и исправности сировина и амбалаже,

б) спроводи систем контроле услова за производњу у погледу простора, опреме, кадра и превоза у поступку производње и

в) спроводи систем контроле производа.

Члан 27.

(1) Инспекцијски надзор обухвата контролу спровођења унутрашњег надзора, услова за производњу, као и свих фаза производног поступка, контролу готовог производа и надзор над стављањем на тржиште предмета опште употребе.

(2) Инспекцијски надзор обављају здравствено-санитарни инспектори у складу са законом који регулише област инспекцијског надзора.

Члан 28.

(1) Здравствено-санитарни инспектор у обављању инспекцијског надзора, ради провјере безбједности, има право узимати узорке предмета опште употребе у производњи и на тржишту, укључујући и сировине у поступку производње, те их дати на испитивање овлашћеној лабораторији.

(2) Инспектор у обављању надзора може прегледати све радне и помоћне просторије, просторе, документацију, прописане евиденције, односно записнике, опрему, предмете опште употребе, те предмете рада и пословања, који подлијежу санитарном надзору, узимати узорке за анализу, узимати изјаве одговорних радника и изјаве свједока, а по потреби користити и услуге истакнутих стручњака и овлашћених лабораторија, као и утврђивати идентитет лица када је то у интересу здравствено-санитарног надзора.

Члан 29.

(1) Узорци узети за анализу евидентирају се записнички и пломбирају од стране инспектора.

(2) Субјекти у пословању са предметима опште употребе дужни су надлежним инспекторима дати без накнаде на располагање потребне количине предмета опште употребе као узорке за лабораторијско испитивање.

Члан 30.

(1) Инспектор је дужан да узорак предмета опште употребе узет за анализу достави овлашћеној лабораторији.

(2) Овлашћена лабораторија којој је узорак достављен обавезна је да обави анализу узорка, сачини извјештај и достави га инспектору који је доставио узорак.

(3) Извјештај из става 2. овог члана треба да садржи датум достављања узорка, датум почетка и завршетка анализе, те резултате анализе, односно мишљење да ли је узорак исправан или неисправан, а ако је неисправан, због чега је неисправан.

(4) Резултат анализе узорка не може се побијати ако је обављена суперанализа референтне лабораторије.

(5) Инспектор из става 1. овог члана обавезан је о резултату анализе обавијестити лице од којег је узорак узет.

(6) Власник предмета за који је анализом која је извршена у овлашћеној лабораторији утврђена неисправност има право затражити суперанализу у неком од референтних лабораторија у року од три дана од дана достављања резултата анализе.

Члан 31.

(1) Здравствени надзор над предметима опште употребе који се увозе ради стављања на тржиште обавља се на царинској испостави.

(2) Здравствени надзор из става 1. овог члана обавља здравствено-санитарни инспектор.

Члан 32.

Предмети опште употребе који се увозе, односно привремено увозе или извозе због прераде, дораде или обраде, у погледу безбједности морају испуњавати услове прописане овим законом.

Члан 33.

(1) Увозник предмета опште употребе обавезан је, прије царинења, у мјесту у којем се обавља здравствено-санитарни надзор, поднијети здравствено-санитарном инспектору захтјев за преглед пошиљке коју увози ради утврђивања његове безбједности.

(2) Изузетно од одредбе става 1. овог члана, на основу сагласности здравствено-санитарног инспектора, увозник може оцаринити пошиљку и без доказа о њеној безбједности ако су узети узорци за лабораторијско испитивање.

(3) Сагласност из става 2. овог члана доставља се здравствено-санитарном инспектору у мјесту испоруке, односно складиштења пошиљке.

(4) Сагласност из става 2. овог члана садржи и податке о мјесту и условима складиштења, начину превоза и обавезама складиштара и увозника и друге услове важне за чување исправности пошиљке.

(5) Увозник не смије стављати на тржиште нити прерађивати пошиљку из става 1. овог члана до доношења рјешења којим се утврђује да је пошиљка безбједна.

Члан 34.

Одредбе овог закона примјењују се и на предмете опште употребе који се увозе на консигнациона складишта у Републици.

Члан 35.

Накнада трошкова здравственог надзора предмета опште употребе обавља се у складу са законом који регулише област инспекцијског надзора.

Члан 36.

У обављању инспекцијског надзора над производњом и стављањем на тржиште предмета опште употребе инспектор има право и дужност да предузме сљедеће мјере:

а) привремено забрани производњу и стављање на тржиште и употребу предмета опште употребе, за које се посумња да нису безбједни, док се лабораторијским испитивањима не утврди њихова исправност,

б) забрани производњу, стављање на тржиште и употребу предмета опште употребе који нису безбједни,

в) нареди уништавање предмета опште употребе који нису безбједни,

г) забрани стављање на тржиште предмета опште употребе који није безбједан, а који се увози, односно нареди његово враћање пошиљаоцу или уништавање ако се пошиљаоцу пошиљка не може вратити,

д) нареди отклањање недостатака у производњи и у поступку стављања на тржиште предмета опште употребе и

ђ) привремено забрани производњу и стављање на тржиште предмета опште употребе у случају неиспуњавања прописаних услова, док се исти не испуне.

Члан 37.

Инспектори код обављања надзора над производњом и стављањем на тржиште предмета опште употребе имају права и дужности мјере из члана 36. овог закона изрећи усмено, у складу са законом који регулише област инспекцијског надзора, кад:

а) опасност или основана сумња на опасност за здравље или живот људи захтијева да се одређена мјера предузме одмах, без одгађања и

б) постоји опасност или основана сумња на опасност од прикривања, замјене или уништења предмета опште употребе или доказа, ако се мјера осигурања не предузме одмах.

Члан 38.

(1) Лицу од којег се узима узорак за лабораторијско испитивања, због сумње у његову безбједност, може се изрећи мјера забране стављања на тржиште тих предмета до окончања лабораторијских испитивања.

(2) Мјера из става 1. овога члана изриче се усменим рјешењем на које се може изјавити жалба која не одгађа извршење рјешења, у складу са законом који регулише област инспекцијског надзора.

(3) Ако се лабораторијским испитивањима узорак утврди да предмет опште употребе није безбједан, инспектор ће потврдити својим рјешењем изречену мјеру из ста-

ва 1. овог члана и забранити свако располагање тим предметом за људску употребу.

(4) Инспектор рјешењем наређује уништавања предмета опште употребе, ако:

а) од предмета опште употребе пријети непосредна опасност по здравље људи,

б) власник предмета опште употребе не достави у року који му здравствено-санитарни инспектор одреди, приједлог за прераду у друге сврхе и

в) не преради предмет опште употребе у року који му одреди здравствено-санитарни инспектор.

(5) Трошкове у вези с уништавањем и прерадом предмета опште употребе у друге сврхе сноси власник предмета опште употребе.

VI - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 39.

Ко производи ради продаје, продаје или на други начин ставља у промет опасне предмете опште употребе, казниће се према Кривичном закону Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 49/03, 108/04, 37/06 и 70/06).

Члан 40.

(1) Новчаном казном у износу од 5.000 КМ до 30.000 КМ казниће се за прекршај произвођач или дистрибутер предмета опште употребе ако:

а) стави на тржиште предмет опште употребе који није безбједан (члан 3.),

б) сазна или оправдано посумња да предмет опште употребе није безбједан, а одмах не обустави производњу и не повуче производ са тржишта (члан 14. став 1.),

в) за производњу, односно стављање на тржиште предмета опште употребе користи објекте, просторије, односно уређаје, а за исто нема одговарајуће рјешење о испуњености услова (члан 15.),

г) не обави лабораторијско испитивање производа у овлашћеној лабораторији, не води записнике о обављеним испитивањима, или ако не испитује микробиолошку чистоћу у производњи (члан 17.),

д) стави у промет предмет опште употребе који нема декларацију (члан 18. став 1.),

ђ) стави на тржиште предмет опште употребе који нема увјерење о безбједности предмета опште употребе (члан 18. став 2.),

е) инспектору не стави на располагање потребне количине узорка за лабораторијско испитивање (члан 29. став 2.) и

ж) стави на тржиште или прерађује предмет опште употребе прије доношења рјешења којим се утврђује да је исти безбједан (члан 33. став 5.).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 1.000 КМ до 6.000 КМ.

Члан 41.

(1) Новчаном казном у износу од 3.000 КМ до 18.000 КМ казниће се за прекршај произвођач или дистрибутер предмета опште употребе ако:

а) на декларацији нема податке о састојцима и адитивима који су додати предмету опште употребе (члан 13. став 2.),

б) лица која на радним мјестима долазе у непосредан додир са козметичким производима не носе посебну радну одјећу и обућу (члан 16. став 2.) и

в) рекламира предмете опште употребе супротно одредбама члана 22. ст. 1, 2. и 3.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 1.000 КМ до 6.000 КМ.

VII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 42.

Министар ће у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијети правилнике:

а) Правилник о безбједности материјала и предмета који долазе у непосредан додир са храном (члан 5.),

б) Правилник о безбједности предмета широке потрошње (члан 6.),

в) Правилник о безбједности дјечијих играчака (члан 7.),

г) Правилник о утврђивању услова у погледу кадра, простора и опреме које морају испуњавати лабораторије (члан 10.) и

д) Правилник о посебним условима за производњу и стављање на тржиште предмета опште употребе (члан 15.).

Члан 43.

До доношења правилника из члана 42. овог закона примјењују се преузети правилници донесени на основу Закона о здравственој исправности животних намирница и предмета опште употребе ("Службени лист СРЈ", бр. 53/91, 24/94, 28/96, 37/02 и 79/05).

Члан 44.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи преузети Закон о здравственој исправности животних намирница и предмета опште употребе ("Службени лист СФРЈ", број 53/91) у дијелу који се односи на предмете опште употребе.

Члан 45.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-658/10
12. маја 2010. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

855

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О УГОВОРИМА О ПРЕВОЗУ У ЖЕЉЕЗНИЧКОМ САОБРАЋАЈУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о уговорима о превозу у жељезничком саобраћају Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет седмој сједници, одржаној 11., 12. и 13. маја 2010. године - а Вијеће народа 21. маја 2010. године потврдило да усвојеним Законом о уговорима о превозу у жељезничком саобраћају Републике Српске није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-525/10
25. маја 2010. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Академик др **Рајко Кузмановић**, с.р.

ЗАКОН

О УГОВОРИМА О ПРЕВОЗУ У ЖЕЉЕЗНИЧКОМ САОБРАЋАЈУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се права и обавезе који настану из уговора о превозу путника и ствари у жељезничком саобраћају, превоз путника, врсте пртљага и начин превоза